

ПАРАДЪТ НА ПОБЕДАТА

Димитър КОПРИВЛЕНСКИ

10 подразделения от 19 армии в света, са покани за участие; 14 хиляди души; 225 единици оръжие, както и 75 самолета, сред които над 20 нови образци, ще преминават на „Червеня площад“. Това ще е и парад на ценностите, и на промените в света и Русия.

„По-внимателни бъдете с идолите развенчани, / твърде дълго сте се молили и сте давали обет. / ... С падналите благороден благородният ще бъде, / слабият е бил надменен и дивакът е жесток. / ... Слънчеви деца, / недейте да забравяте за братя. / ...“ Тези стихове на прочутия руски поет Константин Балмонт, увлечен от немската литература и преводите на Гьоте и починал през 1942 г. в окупирания от хитлеристите Париж, ми се струват твърде актуални, типично руски и пораздащи много и навременни размисли.

На стр. 5

Анатолий Шчелкунов

Нам не дано предугадать,
Как слово наше отзовется, –
И нам сочувствие дается,
Как нам дается благодать...

Тези думи са написани преди сто и шейсет години от гениалния руски поет и дипломат Фьодор Тютчев. Творец с висока поетическа дарба и същевременно твърде опитен дипломат, той като никои друг, е осъзнавал неразривната връзка между дипломатията и изкуството.

Защо си спомням за това? Защото въпреки негласната корпоративна етика – да не се критикуват колеги по професия, – не мога да не реаги-

Как словото ни ще отекне...

Анатолий Викторович Шчелкунов (р.1945 г.) е дипломат, общественик, писател, публицист, заемал е поста генерален консул на Руската федерация във Варна в периода 2005-2009 г.. Той е почетен гражданин на Варна. Кандидат на философските науки. Член на Съюза на писателите на Русия. Акцентът в литературното му творчество е художествено-документалното начало. В неговите произведения героите му често са известни исторически личности. Автор е на книгите „Духовно единение“, „Александър Рачински“, „Красотата на българската роза“, „Дипломат России“ (за граф Игнатиев). Живее в Москва. Член е на Съюза на приятелите на България.

рам на отзвук, който предизвика сред българската общественост изложбата в София, подредена от Руския културно-информационен център на 24 май 2020 година, по случай празника на славянската писменост и култура. Веднага ще направя уточнение. Макар да не съм видял тази изложба на живо, от многобройните публикации и снимки в българската преса става ясно, че в изложбените табла дори и с една дума не е споменат приносът на българите в създаването на кирилицата като основа на цялата цивилизационна парадигма на славянството.

Преди десет години подарих на РКИЦ книгата си „Духовно единение“, излязла във Варна с подкрепата на Федерацията за приятелство с народите на Русия и страните от ОНД (Варна) и Славянската литературна и художествена академия. Желаящите да се запознаят с тази книга, написана въз основа на голям брой доку-

ментални материали за историята на руско-българските духовни връзки, биха могли да я прочетат в Националната библиотека, носеща името на светите равноапостолни братя Кирил и Методий.

На стр. 2

Как словото ни ще отекне...

Статията, която публикуваме има биография. Не бих се наел да я разказвам сега, макар че при друг удобен случай - ще го сторя, защото е важно. Най-напред я прочетох във в. „Словото днес“. Случи се така, че получих броя току от печатницата. Вечерта позвних на главния редактор **Надя Попова**. Телефонът й не отговаряше. Позвних няколко пъти - същото. Тогава се досетих, че притежавам визитната картичка на автора Анатолий Викторovich Шчелкунов.

През 2016 г. в СОК „Камчия“, се бях наел да прочета слово за непрежалимия Валентин Григорович Распутин. Блед от сполетялата ме внезапна треска и пламнал от възнеение, произнесох словото, което бях озглавил „Сибирският император на руския дух“. Мисля, че успях да изпълня със съдържание определе-

ните ми 10 минути. Вниманието на аудиторията говореше за това. Докато още грънен събирах листите от катедрата, видях че до мен застана човек и после мълчаво ми подаде визитната си картичка. Благодарих, но не помня дори дали я погледнах. До края на конференцията обитавах хотелската си стая и така не успях да благодаря на прочутия Генерален консул на Русия във Варна. А това беше той - г-н Анатолий Викторovich Шчелкунов! Той е и авторът на статията със заглавие - стих от едно знаменито четиристишие на Фьодор Тютчев, която дълбоко ме развълнува.

Тогава се реших на неподозирана дързост. Почти в полунощ позвних на телефона му в Москва. Исках позволение от него и ние, в „Нова Зора“, да отпечатваме този умен и обясняващ много неща текст.

Няма да казвам, че не съжалявам за дързостта

си. По-важното в случая бе, че поводът на моето позвъняване, доколкото успях да схвана, донесе огромно удовлетворение на Анатолий Викторovich. Както навярно забелязвате, аз вече дори си позволявам съвсем недипломатично да не изписвам пред името му „г-н“. Зная, че протоколът изисква обратното, но към човека, който е написал толкова книги за България, който е толкова убеден приятел на Родина-та ни, как иначе мога да постъпя? Затова и се обръщам към него като към близък, като към приятел. Нещо повече, сега и аз, като онзи български Капитан далечно плаване Васил Дечев, приятел на Анатолий Викторovich, мога да кажа: „Обичам Русия, защото обичам България“. Сполай ти, приятелю на моето Отечество! За правдата и за смелостта да я изречеш!

Минчо МИНЧЕВ

От стр. 1

Ако организаторите на изложбата си бяха направили труда да надзърнат в нея, те щяха да открият в главите „Славянската духовност в глобализацията се свят“ и „При изворите“ свидетелства за това каква роля в развитието на православие, образованието и културата на Русия са изиграли първият митрополит на руската православна църква Михаил Българин, заедно с когото в Киев пристигат и други българи свещеници, донесли църковни книги, написани на кирилица. Щяха да научат за колосалната роля и мястото, което заема в духовния живот на нашия народ митрополитът московски и на цяла Русия, светителят Кирилан. Времето на неговата пасторска дейност някои руски историци наричат епоха на „второто българско влияние“. (И двамата митрополити са канонизирани от Руската Православна Църква за светци.) Щяха да научат и за други руски църковни йерарси от български произход, служили на нашето духовно единение. За съжаление, руските „народни дипломати“ от РКИЦ дори не са се замислили за това, нанасяйки със своята акция значим ущърб на руско-българското културно сътрудничество.

Анатолий Шчелкунов с две от своите книги - „Дипломатът на Русия“ и „Ангелът на спасението“

Широко разпространен е изразът „Дипломатията е изкуство на възможното“. Това с пълна сила се отнася и към т.нар. „народна дипломатия“. Както представителят на която и да е сфера на изкуството, така и дипломатът, включително и занимаващ се с тази дейност в областта на културата, науката, образованието, публицистиката и др., и то на международна арена, трябва да притежава определени качества, за да постигне позитивни резултати. Бидейки по своята същност свързващо звено между духовното начало и живия живот, между политиката и нейното практическо въздействие, между нравственост-

святски учен и писател Иван Ефремов го е сравнил с „острие на бръснар“, като е нарекъл така и един от своите романи. И наистина: една нота в музиката, един шрих в живописата, една дума и дори една буква в литературната творба, едно движение в балета, могат да променят смисъла или да развалят произведението. По тази причина и дипломатът, включително и занимаващ се с „народна дипломатия“, би трябвало да притежава широка ерудиция, фин усет за мярка, гъвкав интелект, голям опит, развито въображение, провицателна интуиция и изтънчена аналитичност, за да долови тази граница и да съумее да предвиди последиците от действията си.

В България добре знаят, че в историята на руската дипломатия, а същото може да се каже и за историята на европейската дипломатия, има примери,

когато благодарение на таланта на един-единствен дипломат са били постигнати такива мащабни резултати, такива мечтани събвдания, заради които при други обстоятелства са гинели хиляди и хиляди на бойното поле. И обратното: блестящи победи, спечелени в жестоки битки, са бивали гу-

е разкрита вълнуващата картина на духовното ни взаимодействие, както от далечното минало, така и от края на 20 век. Там се говори за приноса на акад. Д. С. Лихачов в изследването на тези сложни и противоречиви проблеми.

Имах щастието да се познаям с Дмитрий Сергеевич и да ги примери за нескоспосани политически и обществени проблеми. Темата за възприемането от Русия на кирилческата писменост. Тези примери се интересират надълго и нашироко, приважат се като прояви на руската имперска политика, като великодържавническо високомерие и т.н. Искам да успоя авторите на подобни конспирологични сценарии. Всички те имат една обща причина и бих казал, че тази причина е далеч от конспирологията. Тя носи системен характер и се дължи на сериозните пропуски, на „белите петна“ в нашето отечествено историческо образование и възпитание.

Дълго време в руската историография господстваше т.нар. „норманска“ теория в историческата наука, която се мъчеше да изключи каквото и да било друго влияние върху историческото развитие на страната ни освен романо-германското. С тази теория водят дългогодишна борба руските учени. Началото й слага още М. В. Ломоносов. Но по силата на редица обстоятелства нейните рудименти не са преодолени до ден-днешен. Навремето А. И. Солженицин наричаше хората с повърхностно образование „образованци“. Тъкмо някои от тях допускат изказвания, които се разминават с историческата истина. За съжаление, в днешното руско училище историческото образование е далеч от изискванията на времето. Има дори такъв анекдот.

На изпит един ученик пита друг: кога в Русия е било отменено крепостното право? Онзи отговори: май че през 61-ва. Не, възразява му първият. През 61-ва Гагарин е излетял в Космоса. Е, точно затова са го отменили, казва вторият.

В българския език има по-словаща: една ластовица пролет не прави.

По същия начин не бива от изказванията на един или

Дълго време в руската историография господстваше т.нар. „норманска“ теория в историческата наука, която се мъчеше да изключи каквото и да било друго влияние върху историческото развитие на страната ни освен романо-германското. С тази теория водят дългогодишна борба руските учени. Началото й слага още М. В. Ломоносов. Но по силата на редица обстоятелства нейните рудименти не са преодолени до ден-днешен. Навремето А. И. Солженицин наричаше хората с повърхностно образование „образованци“. Тъкмо някои от тях допускат изказвания, които се разминават с историческата истина. За съжаление, в днешното руско училище историческото образование е далеч от изискванията на времето. Има дори такъв анекдот.

На изпит един ученик пита друг: кога в Русия е било отменено крепостното право? Онзи отговори: май че през 61-ва. Не, възразява му първият. През 61-ва Гагарин е излетял в Космоса. Е, точно затова са го отменили, казва вторият.

В българския език има по-словаща: една ластовица пролет не прави.

По същия начин не бива от изказванията на един или

Дълго време в руската историография господстваше т.нар. „норманска“ теория в историческата наука, която се мъчеше да изключи каквото и да било друго влияние върху историческото развитие на страната ни освен романо-германското. С тази теория водят дългогодишна борба руските учени. Началото й слага още М. В. Ломоносов. Но по силата на редица обстоятелства нейните рудименти не са преодолени до ден-днешен. Навремето А. И. Солженицин наричаше хората с повърхностно образование „образованци“. Тъкмо някои от тях допускат изказвания, които се разминават с историческата истина. За съжаление, в днешното руско училище историческото образование е далеч от изискванията на времето. Има дори такъв анекдот.

На изпит един ученик пита друг: кога в Русия е било отменено крепостното право? Онзи отговори: май че през 61-ва. Не, възразява му първият. През 61-ва Гагарин е излетял в Космоса. Е, точно затова са го отменили, казва вторият.

В българския език има по-словаща: една ластовица пролет не прави.

По същия начин не бива от изказванията на един или

Петко ПЕТКОВ

На последния брифинг на Националния оперативен щаб, открит на 4 юни лично от премиера, преди да обяви преустановяването на ежеседмичните пресконференции за резултатите от борбата срещу коронавирусната пандемия, Бойко Борисов демонстрира „вродената си скромност“, като се самопохвали за спасителната мисия на неговото правителство и Националния оперативен щаб (НОЩ). Нещо повече, обяви се за пионер на борбата с китайския вирус в европейски, балкански и световен мащаб.

Ден след това, в предаването „Панорама“ на БНТ, на 5 юни, Борисов произведе в званието „професор“ адепта на теорията за ползата от масовото заразяване, доцент Мангъргов, но

НАБЪЛБУКВАНЕ?

„В Русия е постигнат положителен спад в устойчивия ръст на намаляването на растежа в броя на заболелите от COVID-19“.

бързо се поправи. Затова пък преименува главния държавен здравен инспектор професор Ангел Кунчев на Кънчев, а професор Тодор Кантарджиев „съкрати“ на фамилиарното Тодор. Не пропусна да се похвалит, че България задоволява със защитни облекла Германия, Австрия и целия ЕС. Сиреч, превърна се в „търбач на своите похвали и в лира сам за себе си“, както е написал Еразъм Ротердамски в своята „Възхвала на глупостта“. И то в деня, когато данните за заразените и починалите от коронавируса у нас, показани на специално разкрития от Министерството на здравеопазването информационен сайт covid19.bg, предизвикаха истинска почуда и смут. Защото там хем се твърдеше, че няма нови смъртни случаи за последното денонощие, хем общият брой на починалите от коронавирус беше нараснал мистериозно от 147 на 159 души. Т.е., с 12 повече от предродното денонощие, което ако

беше вярно, би било печален рекорд от началото на епидемията у нас на 8 март, до 5 юни.

41 случая на коронавирусна инфекция. Заради целия този хаос в Министерството на здравеопазването бе проведен извънреден брифинг, на който заместник-министърът Жени Начева призна, че е била допусната грешка. Увеличеният брой на жертвите на коронавируса се дължал на смърт-

ни случаи от април и май, които не са били докладвани от болниците, защото били приписани на други заболявания. Реалният брой бил 159, а не 147, както бе оповестено на последния брифинг на щаба. Министертството на здравеопазването е 42. Т.е., и при заразените с коронавирус имаше значително количествено увеличение. На 6 юни бяха оповестени нови три случая да събира и обобщава данните за пандемията у нас. Професор Тодор Кантарджиев уточни, че допълнително оповестените нови смъртни случаи са от софийски болници, а д-р Данчо Пенчев, шефът на РЗИ София, каза, че голяма софийска болница е поддала погрешка 70 хоспитализирани, каквито не съществували. Т.е., новата електронна система за събиране и обобщаване на данните за хода на борбата с коронавируса, е абсолютно безсилна срещу неволните грешки, или съзнателно изопачените от субективния фактор сведения. Всъщност има нещо съмнително и в опитите починалите с коронавирус да се представят като починали от коронен извънреден брифинг, на който заместник-министърът Жени Начева призна, че е била допусната грешка. Увеличеният брой на жертвите на коронавируса се дължал на смърт-

На стр. 4

Как словото ни ще отекне...

А сред примерите за това какво е отношението на днешните руснаци към България бих посочил един, свидетел на който бях по време на работата ми в Генералното консулство на РФ във Варна.

Когато един от предшествениците на сегашния руски посланик, Анатолий Потапов, беше на визита в черноморската столица, около 11 часа вечерта, в събота, му се обади министърът на външните работи Румен Петков и го помоли за съдействие в България да бъде изпратен самолет за гасене на пожар, който се приближавал застрашително към Стара Загора. (Впрочем, наскоро в едно българско издание имаше твърде интересно интервю на Румен Петков, във връзка с руско-българските отношения).

В разговора си с Потапов министърът допълни, че със свои сили българите няма как да се справят с тази природна катастрофа. Добави, че вече се били обрънали към Австрия и Германия, но оттам им казали, че първо трябва да се преведат парите. И поискали доста висока сума. Положението ни е безизходно, каза министърът. Ако Русия спешно не ни помогне, древният град ще изгори както няко-

га, когато са го подпалили турците. През онова сушаво лято пожарите причиниха големи щети на българите. Потапов веднага се обади по телефона на дежурния от МЧС (Министерство на извънредните ситуации - б.пр.) на Русия и помоли да го свърже с министър Шойгу, който по онова време оглавяваше споменатото министерство. Но дежурният отговори, че министърът е в командировка. Посланикът му обясни молбата на българите и го помоли спешно да доложи на министъра. На сутринта Потапов ми сподели, че цяла нощ не могъл да мигне. Въображението му рисувало страховити картини как стихията все повече приближава към града. В неделя сутринта дежурният се обади на посланика и му каза, че въпросът се решава. А следобед на същия ден специалният самолет на МЧС кацна на летището в Пловдив. Руският министър само беше помогил да настанят екипажа в хотел и да му осигурят храна. Никакви други условия и искания.

Трябва да се има предвид, че излитането на спецсамолет за чужбина може да бъде осъществено само с решение на правителството. В случая всички технически въпроси са били уредени без всякакво протакане. Когато

на митинга по случай спасяването на града от пожара дадох думата на посланика, той спомена, че за последните сто и четирийсет години Русия за втори път се притича на помощ на старозагорци.

Не мога да не отбележа, че темата за руско-българските отношения има особена конотация. Историята е подарила на нашите народи заедно с уникалното богатство, а именно - еднаквата писменост - и такъв безценен дар, какъвто е приятелството. Това наше общо богатство сме задължени да предадем на бъдещите поколения. Затова да залагаме на някакви меркантилни, преходни аспекти е неуместно и недоречно за богатата история на свободолубивите ни народи и тяхното бъдеще.

Случи ми се дълги години да работя в България в съветски и руски дипломатически учреждения. Посетих през това

време по служба редица кътчета на вашата чудесна и бих добавил, благословена земя. Имах многобройни незабравими срещи с българи на различна възраст и с различен социален произход. Най-забележителното в тези срещи бяха приятелските чувства на българския народ към Русия и руския народ, уважението към руската култура, грижовното отношение към многобройните паметници на руски воини, загинали за освобождението на България. Винаги с благодарност си спомням думите на моя отдавнашен и голям приятел, о.з. капитана далечно плаване Васил Дачев: „Аз обичам Русия, защото обичам България“.

Бих искал да завърша с думите на друг известен руски поет - Константин Балмонт, който неведнъж е посещавал България и добре е познавал нейната история и култура:

Хилядолетие - победи и несгоди, събития, забулени в забрава или смърт, но от България - в Русия пътят води, а от Русия - към България извира път. Когато Рус се вливаше в размери велики - за да разубюфти и избуи - оттук на вара варна огънат разпери крила, и с вървост той навеки ни спои.

Превод: Надя ПОПОВА

Атанас СТОЙЧЕВ

Напоследък Премиерът-Слънце, който онзи ден навъртя 61 лазарника, почти ката ден се къдне – я в живота си, я във внуците си, я в когото се сети, колчем го попитат за чатове, есемеси, аудиозаписи и други постмодерни форми на комуникация, свързани най-паче за дадени пари под масата. „Заклевам се, 100 % е лъжа! Това не е моят глас“ (пред „Епицентър“ по повод скандалния запис, публикуван от „Афера“, в който първият човек в иначе парламентарната ни република, е нарече-на с къор-кандиден речитатив „проста кърджалийска п@тка“).

„Абсолютни измислици. Ето, казвам, дал съм ти на теб 100 млн. лева. Това означава ли нещо? Не съм взел нито един стотинка нито аз, нито

ТЪЖНО, НЯКАК СИ!

партията от него. Заклевам се във внуците си и в живота си“. (пред в. „Дневник“ за твърдението на дубайския невъзвращенец Васил Божков за едни, има-няма 60 млн. лв., предадени на Псевда Шехеразадата като „такса спокойствие на хазартната нива“ за три години).

По-късно през същия ден Бащицата отново се закле до три пъти във всичко скъпо, което придружи с прекръстване, първо пред БТВ, после във фойето на БНТ и накрая за „Лека нощ!“ в предаването „Панорама“ на БНТ, че „от Божков съм взел само една пура“.

Вярно е, че както казва таткото на психолога Сигизмунд Фройд: „Понякога една пура е само пура“, но защо от тресавището на индивидуалното несъзнавано на нашия премиер, тутакси изскочи фалически символ, а не, да речем, спомен за разменени книги или изиграна партия шах?

Няма да досаждаме на читателите с по-вехти спомени от битието на нашия трубадур

на истината и безсребърник, като например продължаващото разследване на каталунската полиция за една хапсиена в Барселона, очевидно построена във връзка с брегоукрепването срещу свлачища по средиземноморския бряг.

Не от добър живот разкъсва риза нашият певец от църковен хор. Ходи немил-недраг с „с телефонче от 10 тодини“, което дори няма кирилица на клавиатурата! Вероятно защото телефонът Му е от времето, когато в СИК са пишели още само с черти и резки.

Предават го напоследък наши и чужди, душманите му станаха легион. Ту Деса Контекста, от земеделското ведомство, ще разкаже пред някой плод-зеленчук как да се крият от брюкселските ни партньори надвезти пари, „за да не ни спрат субсидиите“; после пък как благоверният съпруг на Катя Външната за България министърка, като архитект-проектант и „естет“, по неговото самоопределение, проектирал подземно брегоукрепващо съоръжение в черноморския

залив „Алепу“, което укрепиле кой знае защо с хотелски стаи и публикувани обяви, че набъра камериерки, сигурно защото вече има издаден и Акт 16, иначе как да стане? Ами какво да си мислим за способностите на Псевда Шехеразада да придобива луксозни многокватрати апартаменти в София и вила в Бистрица, и най-вече да погасява кредити със скорост по-бърза от тази, с която банките ги одобряват? Тук, без родителски дарения от продадени ниви в Странджа-Сакар или боксоньера в „Люлин-2“, няма как да стане.

Като при Цветанът на недвижимите имоти, бившата дясна ръка на Първия и почетел на Псалом 91, който в събота, за ЧРД на премиера, пред „Дарик“, заяви в прав текст: „Има коренна промяна от за-

явените принципни позиции, откакто започнахме работа с г-н Борисов. В момента не е гордост да се работи в ПП ГЕРБ“.

„Има такива гадове, правят гадни неща. Но за мен е важно да работим за хората. Всички знаят какъв съм и как се работи с мен“, сподели на рождения си ден край Плевен премиерът, който отново бе на работа.

Уж знаят, ама се изпокриха, снихиха се някак си тия дни и харалани, и харизани, и биковци и кръстевци, антоанетски-хростови и илианки-бенюсови, и тутти-кванти социални антрополози, политически психолози и обикновени дизайнери на повикване, които да ни разяснят с думи разбираеми сложната семиотика на метафората „проста кърджалийска п@тка“ и как тия записи са извадени от всякакви контексти, дискурси и парадигми.

Уж знаят, ама се изпокриха, снихиха се някак си тия дни и харалани, и харизани, и биковци и кръстевци, антоанетски-хростови и илианки-бенюсови, и тутти-кванти социални антрополози, политически психолози и обикновени дизайнери на повикване, които да ни разяснят с думи разбираеми сложната семиотика на метафората „проста кърджалийска п@тка“ и как тия записи са извадени от всякакви контексти, дискурси и парадигми.

Уж знаят, ама се изпокриха, снихиха се някак си тия дни и харалани, и харизани, и биковци и кръстевци, антоанетски-хростови и илианки-бенюсови, и тутти-кванти социални антрополози, политически психолози и обикновени дизайнери на повикване, които да ни разяснят с думи разбираеми сложната семиотика на метафората „проста кърджалийска п@тка“ и как тия записи са извадени от всякакви контексти, дискурси и парадигми.

НАБЪЛБУКВАНЕ?

краткото определение на понятието „свеждение“ беше: „Сбор от неверни данни, предадени навреме и не на когото трябва“. Но ако заповедите на министър Ананиев продължават да се пишат без да се четат от него и екипа му, не ни чака нищо добро. Честите промени в тези заповеди засилват впечатлението у гражданите, че управляващите си играят с тяхното търпение. За какво затихване на епидемицията говореха управляващите, щом в продължение на две седмици броят на новозаразените с коронавирус нарасна последователно от 6 на 104 случая? Възникнаха няколко нови огнища на коронавирус – в Сърница, Самоков, Доспат, Стара и Нова Загора, Сливен, село Изгрев (Шуменско). Всяко едно от тях – десетки заразени, част от които се бяха опитали да измамят термометрите, гълтайки анализ, за да не загубят работата си. Но кой знае защо там властите не наложиха карантина, както в Банско, нито ограничиха влизането и излизането. Те „увължиха извънредната епидемична обстановка, разхлабвайки мерките“, като затвориха градините, но оставиха да работят кръчмите. Парите не миришат. Под карантина беше поставе-

но само село Изгрев, Шуменско. Не се подобри много и редът в лечебните заведения. Заради масовото заразяване на медицинския персонал в частната болница в Сливен, тя беше затворена за дезинфекция, а в инфекциозното отделение на областната болница в Добрич не остана нито един лекар и то беше затворено. Затворена беше временно и една болница в област Стара Загора. А въпреки отчайващия недостиг на медицински сестри, ръководството на Белодробната болница в София уволни сестра Мая Илиева, заради протеста ѝ срещу мизерното заплащане и опасните условия на работа.

От 8 до 9 юни общият брой на лабораторно потвърдените случаи на коронавирус у нас нарасна с 83, достигайки цифрата 2810, от които близо 300 медицински. А броят на починалите за едно денонощие се увеличи с 4 и достигна цифрата 164 души. Ден по-късно, на 10 юни, информационният портал на МЗ показваше нови 79 заразени и 3 починали. С тях потвърдените случаи на коронавирус станаха 2889, а починалите – 167. После се оказа, че към цифрата на заразените трябва да се добавят още 30 от миналото деноно-

щие, които не са били отчетени. Така броят на лабораторно доказаните случаи на заразяване с коронавирус за едно денонощие достигна 100, а на 12 юни беше поставен рекорд – 104 заразени, колкото не е имало от началото на епидемията. Вмесно плато – нов пик на пандемията! За сравнение 30 страни в света не отчитат нито една жертва, като Виетнам, Лаос и Монголия са съседки на Китай, а Макао – бившата португалска колония, е част от Китай. Затова пък към 10 юни, когато заразените в света надхвърлиха цифрата 7,2 милиона, а починалите бяха повече от 411 000 души, САЩ отчитаха 2 045 000 заразени и 114 148 починали от коронавируса. Следваше ги Бразилия със 742 084 заразени, но по отношение на жертвите неоредствено след САЩ се нареждаше Обединеното кралство Великобритания с 40 883 починали. На трето място по брой на жертвите на коронавируса бе Италия с 34 043 починали, четвъртото място заемаше Франция с 29 296 починали, а пета беше Испания с 27 136 починали. С тях потвърдените случаи на коронавирус станаха 2889, а починалите – 167. После се оказа, че към цифрата на заразените трябва да се добавят още 30 от миналото деноно-

ПАРАДЪТ НА ПОБЕДАТА

От стр. 1

А иначе, като че ли съвсем не е време за поезия. И все пак, **човек носи душа, радва се, очаква, мечтае!... Въпреки цялата бъркотия!** И с либерализма, и със свободата, и с демокрацията, и с управниците, и със стоящите зад тях властови центрове... Затова ни е нужна историята и историческата истина.

По пътя от Берлин до Москва и обратно.

Всяко зло – за добро, е казал народът. При военните е по-иначе. От всяка загуба, да можеш да „изковеш“ победа. Коронавирусната пандемия попречи **Парадът на Победата да се проведе на 9-и май. Но пък помогна да се избистрят, да се утаят и видят ясно страстите и фактите. Кой, все пак, е агресорът?** И кой е спасителят на Европа от „кафвата чума“? Светът сякаш дори не е чувал за плановите на Хитлер. Пък и хората бързо забравят. А и лесно прощават. Така че няма прости изводи. Всичко е много сложно!

Въпросът за парад на съю-

зниците по повод падането на Берлин се прокрадва и коментира още след подписването на капитулацията на Германия в Берлин. Но „съюзниците“ САЩ и Англия, като че ли са заели повече с въпроса кой какво и колко ще загуби и откъде, отколкото с някакъв парад. Само ще спомена, че днешната НАСА, нашумяла с космическите си подвизи, води началото си от 1945 г., когато САЩ измъкват стотици вагони, натоварени с немски ракети Фау-2. Отмъкват с камионите и документацията за тях. И всички елитни ракетни специалисти начело с Вернер фон Браун. Над 1000 тона уранова руда отплава от Германия за Америка. А което не успяват да натоварят... летящите крепости превръщат в пепелища. Да не го видят руснаците, „*Ние бахме жалки готованковци... Немската ракета Фау-2 икономиса за американските военни изследвания 50 милиона долара и 5 години време...*“ – признава Холгер Тофтой. А Вернер Браун е в стихията си. Неговата гру-

Генерал Владимир Стойчев (крайният в дясно) участва в парада на победата, като командващ на Първа българска армия в състава на 3-ти украински фронт, Москва 24 юни 1945 г

па обучава американците... и взаимно се нахъсват. И пак за Берлин. В тези дни, събитията са и героични, и исторически, и трагични. На 30 април, в 15 часа, Червеното знаме на Победа-

та се развява над Райхстага. 50 минути по-късно и 10 дена след своята 55-годишнина, Хитлер погълща ампула цианкалий. На следващия ден, 1 май, в 3 часа и 50 минути, новият началник на немския ге-

нерален щаб, генерал Кробс, предава на командващия 8-а гвардейска армия Чуйков писмо от Гьобелс до Върховното командване на СССР. В него се казва: „...

На стр. 6

и патриоти. Тя сякаш е скроена според анекдота, публикуван в електронния вариант на руския вестник „Московский комсомолец“. Който гласи: „В Русия е постигнат положителен напредък в устойчивия растеж на намаленията на растежа на броя на заболелите от COVID-19“. Както се казва, нека последният да затвори вратата. Дойде лятото и българите няма да отидат на море за първи път заради коронавируса. Преди епидемията пак може да не са ходили, но от безпаричие. Преди време Борисов казваше, че е предупредил колегите си от съседните страни да не купуват маски и защитни облекла от Китай, за да спасят икономиките си. Само Великобритания наложи 14 дневна карантина за влезлите от чужбина. В Северна Македония върнаха временно карантината, в Гърция запазиха 7-дневната задължителна карантина за дошлите от чужбина, в Турция опъват нервите на населението със забрана за излизане на улицата. А България, въпреки всички предупреждения на СЗО за приближаваша втора вълна на пандемията, се превръща отново в разграден двор и смеитие на Европа. Ако не други, туристите от Англия може да развалят и без това фалшивата оптимистична статистика на управляващите у нас гербери

натите европейски страни не само не се поучиха от негативния български опит, ами разхлабват още повече мерките, за да спасят икономиките си. Само Великобритания наложи 14 дневна карантина за влезлите от чужбина. В Северна Македония върнаха временно карантината, в Гърция запазиха 7-дневната задължителна карантина за дошлите от чужбина, в Турция опъват нервите на населението със забрана за излизане на улицата. А България, въпреки всички предупреждения на СЗО за приближаваша втора вълна на пандемията, се превръща отново в разграден двор и смеитие на Европа. Ако не други, туристите от Англия може да развалят и без това фалшивата оптимистична статистика на управляващите у нас гербери

ски император Клавдий Германик Нерон, се самоубил във вила на свой освободен роб. Понеежее трупът му не могъл да бъде намерен и християните се страхували, че ще се появи отново, за да ги довърши, авторът на книгата закодира името „Нерон Кесар“ с „числото на звяра“ 666. В книгата се разказва как Исус Христос отворил първите 4 от 7-те печата на свитъка, който държал Господ. Появили се 4 короници, които се смятат за предвестници на Страшния съд. Белият, наречен Завоевател, носи лък и корона; червеният държи изправен нагоре меч и символизира Войната; черният държи двойка весни в ръка и символизира Глада; белият представлява Смъртта и зад него върви адът. Четиримата заедно умъртвяват с меч, глад и мор 1/4 от Земята. От тях остана да видим само Глада. И да научим какви са били целите на „организирания хаос“, станал възможен, благодарение на СЗО и на страхливостта, безотговорността, корупцията и некадърността на националните правителства. Всички те доведоха до парализата на националните системи на здравеопазване, която гърмящици един след друг скандали не могат да скриват. Шо се отнася до психологическите последици от преживявания от човечеството коронавирусен кошмар, да се запитаме, какво прави Мине Съюгют: „*Народите ли популяват, или държавите?*“ („Джумхуриет“, 05.06.2020).

ПАРАДЪТ НА ПОБЕДАТА

От стр. 5

Ние съобщаваме на вождя на светския народ, че доброволно си отиде от живота фюрера... Аз угълномоощавам Борман да установи връзка с вождя на светския народ. Тази връзка е необходима за мирните преговори... Гьобелс". По-късно става известно, че вечерта на същия този 1 май, в 20 часа и 30 минути, се самоубиват и Гьобелс, и жена му Магда, ведно с шестте им деца. Последва ги и Кребс.

Хилядолетният Райх е в агония.

На 2 май, в 1 часа и 50 минути през нощта, от обкръжените немски части в Берлин постъпва съобщение за прекратяване на бойните действия. Изпратени са и парламентарии. А на сутринта в 6.30 ч. се предава и командващият отбраната на града генерал Вейдлинг, който вече е обявил по радиото заповед за прекратяване на съпротивата. В този ден, в района на Берлин, се предават в плен 134 000 немски войници и офицери. На 6 май, официалният нов държавен глава Дьониц изпраща при Айзенхауер генерал Иодъл със задачата за примирие. И на 7 май, в Реймс, в 2 часа и 41 минути, американският главнокомандващ, ръководителят на съветската военна мисия генерал И. А. Суслупаров и представители на съюзниците, подписват акт за безусловна капитулация на Германия. Налата се отново да се намеси Сталин. Той упреква организаторите на едностранното съглашение, което определя като лош сговор. В края на крайщата става въпрос за престижа на страните разгромили агресора. В секретно послание до Труман той остро осъжда неловкото положение, което въвежда в заблуждение света. И заключава с отлагане на обявяването на капитулацията до 7 часа вечерта по съветско време на 9 май. Един добър ход, който не оскърява съюзниците, но и не им позволява да си присвояват победата и да се саморекламират. А подписването следва да стане не едностранно, а задължително пред Върховното командване на всички страни от антихитлеристката коалиция. И то там, откъдето тръгва фашистката агресия – в Берлин.

И двамата българи в парада

На срещата в Ялта, между Сталин, Рузвел и Чърчил, е приета секретна договореност, че два-три месеца след капитулацията на Германия СССР ще встъпи във война с Япония, според споразуменията

Маршал Будьони, Сталин и маршал Жуков приветстват войските.

между съюзниците. Условието включват връщане на южните части на Сахалин и Курилските острови. И точно на едно обсъждане на въпросите по подготовка на бойните действия в Далечния Изток, за първи път, Сталин изказва мисълта си за провеждане на знаменития победен парад. Очевидци отбелязват, че след решаването на разглеждания въпрос, неочаквано пита: „Не следва ли в чест на победата над фашистка Германия, да проведем в Москва Парада на Победата. С участието на най-отличилите се герои – сержанти, старшини, офицери и генерали?“ Забележително. По подобен начин Сталин поставя въпроса и за парада в началото на ноември 1941 г. Тогава, очаквано, всички са шокирани.

Докато сега, този въпрос просто витае във въздуха. И възторжено, въодушевено, другите двама големи, я подемат.

На 24 юни 1945 г., в деня на провеждането на този исторически церемониал, над Москва ръми ситен дъжд. Червеполитика свири против българския героизъм. Още в началото стана дума за ценностите, за промените и измяната!

200 хитлеристки бойни знамена на мокрия паваж
Командващ парада е маршал Рокосовски. Пред трибу-

трибуна е върховният главнокомандващ. И гръмват барабаните в символния речитатив на смъртта на честта на поваления агресор. Велико и незабравимо. Вали дъжд, а на мокрия гранит падат знамената на Вермахта. Първото хвърлено

знаме е личният щандарт на Хитлер. Това е апогеят на Парада на Победата. Каква я мислеха Хитлер и онези, които му повярваха, каква излезе!

После площадът се изпълва от грохота на мотори. В параден строй и равни редици, ордиата със звезди на стволовете запълват въздуха с мирис на барут. След гаубиците и зенитните установки по 12 в редица преминават противотанковите оръдия, крупнокалибрните системи, легендарните „катюши“, най-добрите танкове Т-34, ИС, самоходните артилерийски установки...

Така е било на 24 юни 1945 г. Не много преди това е подписана безусловната капитулация. А официалното прекратяване на функционирането на правителството, назначено от Хитлер, става чак на 23 май. Когато по личното настояване на Сталин то е арестувано. Пак в този ден е прекратено и функционирането на върховното командване на немската армия. С това юридическото съществуване на „Третия райх“, е прекратено. Доста време Чърчил не прави нищо. Впрочем, прави. Скоро след Ялтенската среща дава разпореждане за подготовка на операция срещу Червената армия с код „Немислимо“...

А как е сега? Част от истината ще видим на 24 юни, 75 години по-късно. И ако някой държавници решат да бойкотират парада, сигурно е, че „угълномоощените“ следвачи ще са там. Да видят, да завидят. Пък дано да решат да спрат!

ГРАДИНАТА НА ПАМЕТТА

На 12 юни - в Деня на Националния празник на Русия, в столичния квартал „Дружба“ в парковата зона около 108-мо училище бяха засадени дръвчета, които поставиха началото на „Парк на Паметта“. С това българската обществено-ност се включи в Международната инициатива „Сад Паметта“, посветена на 75 годишнината от Победата, в памет на загиналите герои. В тази инициатива са включени представители от над 80 страни от всички континенти, с надеждата, че ще бъдат посадени милиони дръвчета – за всеки загинал герой.

Събитието беше организирано от Фондация „Устойчиво развитие за България“ и Българския антифашистки съюз с активната роля на организациите на БСП и БАС в столичния район Искър.

Въпреки дъждовното време и ранния час, имаше много желаещи да участват в засаждането на новия Парк. Особено активно участие взеха младежите-доброволци, участници в движението „Волонтери Победи“, жителите на район „Дружба“, ветерани, представители на интелегенцията, общественици. Гостите бяха приветствани от Борис Цветков – зам.-председател на ЦС

броволци, участници в движението „Волонтери Победи“, жителите на район „Дружба“, ветерани, представители на интелегенцията, общественици. Гостите бяха приветствани от Борис Цветков – зам.-председател на ЦС

на БАС и Алексей Новоселов – съветник в Посолството на Русия в България. Сред официалните лица в акцията участваха още ръководителят на Представителството на Россътрудничество в България Олга Широ-

кова, Станка Шопова – председател на Фондация „Устойчиво развитие за България“, председател на Форум „България-Русия“ Светлана Шаренкова, Калоян Паргов - председател на ГС БСП и на групата съветни-

ци в Столична община, генерал Стоян Топалов – почетен председател на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва, Минчо Минчев председател на партия „Нова Зора“ и много други.

Същият ден, в 12 часа, пред Паметника на Цар Освободител в центъра на столицата, бяха поднесени цветя от представители на Посолството на Русия в България, на Россътрудничеството и Руския културно-информационен център, Българо-руската търговско-промишлена палата, Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва, Координационния съвет „България-Русия“ и организациите членувачи в него; от Съюза на българските писатели, Съюза на българските журналисти, ШП „Нова Зора“ и много други представители на българската обществено-

Минчо МИНЧЕВ

Както се вижда от поместеното съобщение и моя скромност взе участие в това благородно начинание. Няма да бъде неистина, ако призная, че зад привидно сухите факти, се разгръща всъщност територията на едно голямо човешко вънление, което бе обхванало всички участници в събитието. Дори микрофонът, пред който говориха отговорните лица, понякога се задъхваше от вънление и накъсваше думите им. Така или иначе множеството, което беше на събитието видя, взе участие в него и ще умножи и преумножи със сигурност новината за това начинание - Градината на Паметта, така аз сам за себе си нарекох зелената площ около 108 училище в квартал „Дружба“, където бяха засадени символичен брой дървета. Лично аз засадах един явор и един чинар. Не бих могъл да възпроизведа думите на ораторите, но бих искал да запиша думите на вънлението, които бушуваха в моите гърди, докато натисках с правата лопата коравата българска земя. Когато изпра-

ДА ДАДЕ БОГ!

Съветникът в Посолството на Русия в България Алексей Новоселов приветства участниците в събитието. Първият вляво Борис Цветков - заместник-председател на ЦС на БАС, домакин на инициативата на фондация „Устойчиво развитие“ - „Парк на Паметта“

вих кръст и огледах огъвачите се от хладния юнски вятър крехки стъбълца, въздъгнах и казах на глас, просто за себе си:

„Да даде Бог това начинание да пребъде! Тези дръвчета да станат гора, да пуснат корени дълбоко, дълбоко в земята на България. Да се раззеленят широките им клонове! Да се наляят със живот и птичи песни! И както е написал дядо Любен, да мирише на младост!

Нека столетия да шуми зелената им кръв и да изкачва към светлината души на мъртвите и те да отварят очите на живите. Без България – няма Русия! Без Русия – няма България!

Имало е много войни – и кървави, и яростни, и справедливи. И освободителни! България знае и помни това. Но историята не познава война, в която цял един народ е бил призван от синовния си дълг и жертвоготовно, и жертвоспасително е сътворявал подвига. И той побира цяла Русия, в един полк на безсмъртието.

Да възкреснет Бог и пусть разотчатся врази его!“

Александър ЗАПОЛСКИ

Настоящият хаос няма нищо общо с конфронтацията между бели и черни. Всъщност целият расов проблем се измества от пръстите. Ще кажа, че запазането му е изгоден изключително за чернокожите, което им позволява да извлекат многобройни отстъпки буквално от въздуха. Белите в САЩ нямат задължителна квота за работни места. Докато черните ги имат. Ако на белия е била отказана работата, историята приключва. Ако на черен е отказана, работодателят ще трябва да докаже, че това не е било расизъм.

Оттук възниква второ. Няма конфронтация между индустриалния свободен Север и робския Юг. Гражданската война в САЩ възниква по чисто икономически предпоставки, които вече не съществуват.

Трето (следва от двете точки по-горе), никоя война няма да обедини нацията. Това е възможно, само когато се сблъскате с определен външен враг, стремежи се към тоталното унищожаване на врага, независимо от раса, гледни точки и всичко останало.

Но такъв противник в обек-

Какво стои зад протестите в Америка?

тивната реалност днес не нахлува в Америка. Обективно казано, такъв в природата изобщо не съществува.

Една експанзивна война, извън границите на американската държава, изисква единството на нацията, преди да започне. Това означава, че е възможна само с малките сили на кадровата армия в рамките на локална безкръвна операция, но не във формат „ставай страна огромна“ и „няма земя за нас отвъд река Потомак“.

Много ясно се вижда, че не черният се боде с белия, а всички, който осъзнава себе си, се опитва да се освободи от натиска на държавата като системна институция. За да не плаща данъци. За да не се спазват законите и да не следва наказание. А изобщо, за да си правят каквото си искат.

И така са всички. Черни, бели, латиноамериканци, азиатци. Дори мъжете с автоматичните оръжия, привидно се застъпват за поддържането на законността и реда, подкрепяйки Тръмп и Америка. Те също искат ред, според собствената си представа за него.

Но всички тези „американски борци“ със системата нямат лидери, нямат ясна идея. Тази, обявената от „активистите за черни права“, е напъл-

нат като официален лозунг. Не и поне засега. С течение на времето тази идея ще стане доста приемлива.

Забавно е, че не всички цветни привърженици на борбата за правата на чернокожите разбират докъде ще стигнат със своите. Сега те са борци със системата, значи са свои помежду си. Но, когато „идеите победят“, те ще станат просто „бели“, т.е. хора от втори клас.

точно до момента, в който тя изрече думата - „негр“. Без каква задна мисъл. Просто думата стоеше в текста на песента, която изпълняваше. И тук, черният рапър веднага спря музиката и ясно, и много конкретно обясни на момичето, че подобни думи могат да се изричат само от чернокожи. А на нея, бялата, това не е позволено. Защото, когато черен нарича черния „негр“, това е просто мектен жаргон. А когато го изрече

Спомням си един много характерен инцидент от преди две години. В САЩ, на концерт някъде на стадиона, много популярен черен рапър викна на сцената бяло момиче от публиката. Тя имаше красив глас, верен слух, чувствоза ритъм и буквално се раздаде в песните му.

Те пяха в дует прекрасно

бля човек, това е най-страшният и необуздан расизъм. След тези разяснения, охраната на певеца свали момичето от сцената, а охраната на стадиона я отстрани от самото събитие.

Подчертавам, с тези борци ще се случи същото. Но те все още не мислят за това. В техните глави сега доминира класическото „и нас, защо?“.

Опонентите им, като цяло, обаче имат същият проблем с идеите. Те не искат и не могат да кажат, например, че расизмът е добър, дори ако някои крайнодесни искат точно това. И още, те не са в състояние ясно да формулират границите на едностранната норма, в рамките на която едно общество трябва да съществува без изкривявания нито в посока на белия, нито в посока на черния расизъм.

Ако елитната група, която Тръмп представлява, не е в състояние да поддържа контрол над ситуацията (засега явно, макар и бавно, те губят), то бъдещето на САЩ може да бъде само едно - да се превърне в Либия. В най-добрия случай - с корпоративни екстериорни анклавни. В най-лошия случай - без тях. В нещо като Сомалия. Примерно.

Превод: В. СЕРГЕЕВ
Източник „Поглед инфо“

Панко АНЧЕВ

Всяка политическа система, измислена от човешки ум, за да държи в подчинение хора и държави, един ден рухва под тежестта на собствените обещания, илюзии и лъжи. Защото е просто един колос на глинени крака. Външните удари, които я разрушават, са само за нейно утешение и, за да се оправдае пред историята като мъченица и жертва на зли сили и неблагоприятни хора. Събитията в САЩ, а и тези, които започват в Западна Европа (те неизбежно ще дойдат и у нас), доказват тази очевидна истина. Идва очевидно

ДЕМОКРАЦИЯТА Е НЕИЗЛЕЧИМО БОЛНА

истинският край на историята, при който човечеството ще осъзнае що за демокрация е демокрацията, която буржоазията утвърди.

Вярно е, че под знамето на демокрацията Европа постигна огромни постижения в техниката и технологиите, които бяха истински чудеса на мисълта и умението на човека да използва ресурсите на природата и обществото. Но твърде рано се видя, че зад нея се крие нещо друго, което е далеч от прокламирания принцип. То постепенно променяше смисъла на понятието и в практиката си по същество го анулира и отхвърли. Затова трябва да се създаде

огромен пропаганден и репресивен апарат, който да поддържа илюзиите

и да не позволява те да бъдат разобличавани и опровергавани. Този апарат и досега работи с усърдие, старателно и фанатично. Благодарение на пропагандата и репресия системата на т.нар. „демокрация“ преодоляваше трудностите и тежките удари, които често получаваше от историята.

Така тя преживя няколко века вътрешно единна, енергична, подчинена на разума и движението на прогреса. Светът бе неин, омиротворяван кога с оръжие, кога с пропаганда. Демокрацията завладя буквално цялото земно кълбо, присвои го и го унизи, превръщайки го в свой придатък, но осигури

единствено на Европа и САЩ охолства, лукс, високи технологии. Останалите ги обрече на жалко съществуване. Това беше смисълът и истинската цел на буржоазните революции.

Доиде обаче времето, когато тя е принудена сама да вкуси плодове на своята изобретателност, които бe предназначила за бедните, непослушните и непокорните.

Нека не се лъжем: събитията в САЩ и Западна Европа са горчиво-киселите плодове на колониализма, безскрупулно налагае себе си, навсякъде, без да се зачитат условията и волята на народите. Това са резултатите от безогледното експлоатиране на хората, държавите и природата.

На стр. 10

Cumhuriyet

Орхан БУРСАЛЪ

Най-голямата страна в света, засегната от COVID-19, са САЩ. Защо? Огромна страна, с население до 320 милиона, световен хегемон, или поне така твърди по тази тема. Уж ще преподава на света уроци по демокрация, от богата по-богата е, все още печата колкото си иска от своите долари и ги пуска по света. В науката, в технологията и патентите е първа, или втора, и спърникът ѝ в тези области е Китай. Има свръхбогаташи и невежи избиратели, които ще направят президент един обикновен богатш, който ще може да предизвика света. Сумрелите до вчера 112 хиляди души, при общия брой на починалите в света 412 хиляди, това значи, че на САЩ се падат една четвърт от жертвите на коронавируса! И без да се засрама, човекът си седи в креслото!

Превод: В. СЕРГЕЕВ
Източник „Поглед инфо“

ЗАЩО ЕДИН ОТ ВСЕКИ ЧЕТИРИ ПОЧИНАЛИ ОТ COVID-19 Е В САЩ?

Антирасистските протести из американските градове и в Европа, съпроводени с палежи и обирни на магазини, отклониха за момент вниманието на световната общественост от кризата с коронавируса. Нашата на неограничените възможности. Нашите „свободни“ и „проевроатлантически“ медии също забравиха за „вируса от Ухан“, който върше в Америка, или продължават да повтарят обвиненията на американската правителствена пропаганда, според която Пекин е

поснул вируса, за да осуети преизбирането на Доналд Тръмп. Вижте обаче какво мисли по въпроса един турски журналист – Орхан Бурсалъ. Представяме на вашето внимание безпощадния му критичен анализ на фалиралата система на здравеопазване в САЩ. Статията му е публикувана във всекидневника вестника „Джумхуриет“ (11.06.2020). Ако съзрете някакви съвпадения със състоянието на здравеопазването в България, те са (не)случайни.

„Нова Зора“.

ство, започнал с книгоиздаване и пораснал със супермаркетинг, „Амазон“ и подобните нему, всъщност с единия си крак са до петролодобивниците. И във всеки случай, на лягане и ставане се молят за Американската система, която ги е направила милиардери в толкова кратък срок.

Разбирането за много високите печалби е в наличието на действащ механизъм за много тежка експлоатация. Добре, извън богатите, как е народът например по въпроса за здравеопазването?

Сега да дойдем до причините на нещата, някои от които ще споделя:

Болниците се затварят
- В САЩ близо 27,5 мили-

она човека нямат здравни застраховки. Това са 8,5% от населението;

- Здравните услуги ги извършват основно частните болници и застрахователните компании;

- Болниците в районите, където живеят бедните, които не могат да получат достатъчно печалба, се затварят;

- През 2019 г. 567 715 души са без дом и живеят на улици;

- А 40 милиона хора живеят в нищета и лишения;

- В затворите има над 2 милиона осъдени;

- Крайно разпространен е трудът без осигуряване;

- В огромната страна не можаха да се намерят апарати за облъчване!

- За първи път от 100 години се съкрати средната продължителност на живота;

- 500 хиляди умряха от свръхдоза наркотици;

- Рядка страна, в която няма национална система на здравеопазване;

- За да не паднат доходите им с прекаленото увеличаване на броя на лекарите, обучението на доктори е много ограничено;

- Ежегодно полицаите прострелват и убиват 1000 души. Защото полицейските престъпления са средството да се поддържат на крака една толкова тежка експлоатация и противонародна система;

- Вижте и от този въгъл защо протестите в страната не свършват.

Третият голям срив

- Днешната криза е третото срутване на капитализма през 21 век. През пролетта на 2000 г. беше кризата на технологичните компании (дот-комите – бел.ред.); през 2008-2009 г. беше ипотечната криза, а сега е кризата с коронавируса. Интересно е, че онези, които искат да защитят капитализма, назовават кризите според нещата, които са ги започнали. Все едно, че капитализмът е бил невинен, че е станал жертва на срутване, произтекло от-вън;

- Капиталистическите стъпки, предприети за разрешаването на „сът“-кризата в Америка, през 2000 г., родиха кризата от 2008-2009 г. А стъпките, направени за разрешаване на кризата от 2008-2009 г. – очевидно е, че не са били извлечени необходимите уроци; - докараха днешната криза;

- Отново парите отиват при най-малката част от населението на САЩ, т.е., при работодателите. И отново ще има ужасни последици, но по-неже те все повече нарастват, ще има още по-голяма икономическа криза.

послепис на автора:

Данните в тази статия взех от страницата на Байрам Али Ешиюк „Наука и университет“ поместена в последния брой на списание „Наука и технология за всеки“. Всъщност тази тема аз разработих също и в статията си от 7 юни. Приемете това мое писание като нейно малко разширение...

Превод: Петко ПЕТКОВ
Източник: obursali@cumhuriyet.com.tr

Да защитим българите в Украйна

НА ВНИМАНИЕТО НА Г-ЖА ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВ МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРИЗИВ от патриотично движение „Народна сила“

По официални данни в пределите на Украйна днес живеят над 200 хил. българи. Въпреки че българското малцинство е едно от най-големите в страната, подкрепата на българската държава към неговото културно, административно и духовно съхранение е все още недостатъчна!

Тези дни станахме свидетели на териториално-административна реформа в Болградския район, която цели да раздели българската общност на 5 отделни части!

Също така от няколко години наблюдаваме системни опити за „украинизация“, духовно и културно унищожение на българите в Украйна!

Припомняме, че още през 2017 г. беше приет т.нар. Закон за образованието в Украйна. В чл.7 от него се посочва, че „единственият език в образователния процес в учебните заведения е

държавния (т.е. украинския) език“!

От 2019 г. влезе в сила Закон за украинския език, според който: „използването на държавния (т.е. украинския) език в учебно-възпитателния и образователния процеси във всички учебни заведения е задължително“ (чл.17)!

Освен ограниченията да изучава и говори майчиния си език, българското малцинство в Украйна е принудено да промени и своята духовната принадлежност от доскоро официалната в страната Украинска православна църква към автокефалната Православна църква на Украйна, в рамките на т.нар. „политика на украинизация“!

Особено остро осъждаме нападенията над лица от български произход в Болградска област, както и срамните надписи (по адрес на българското малцинство) върху културни паметници в Украйна, на които станахме свидетели през отминалите дни!

Надяваме се, че подобно на западните съседни на Украйна – Унгария, Молдова, Полша и Румъния, българската държава ще започне да провежда поактивна политика в подкрепа и защита интересите на българското малцинство в украинските земи!

1/ Да окаже подкрепа и да се облекчи административно получаването

на българско гражданство за българското малцинство в Украйна от властите на Р. България.

Да бъдат облекчени процедурите (по получаване на българско гражданство) за българите от украинските земи, за сметка на мигрантския поток с различен бит и култура от Близкия изток и Африка!

2/ Да се обърне внимание и да бъдат порицани нападенията над лица от български произход в Болградска област; както и да се вземе отношение за срамните надписи (по адрес на българското малцинство) върху културни паметници в Украйна, на които станахме свидетели през отминалите дни!

В случай на агресия и неспазване на правата на българското малцинство в Украйна, правителството на Република България следва да използва дипломация и „мекка сила“ в отношенията си с властите на Украйна.

3/ Да се запази и в бъдеще териториално-административната цялост на Болградския район, както езиковото и духовно единство на българите в украинските земи.

Болградски район да получи специален/особен статут!

Болградски район, който е населен предимно с бесарабски българи, да запази административно-функционалната си цялост в своите сегашни граници, като самостоятелен окръг.

4/ Да се подготви културно-образователна стратегия за българското малцинство в Украйна, въз основа на унгарския, полски и румънски опит.

Смятаме, че съхраняването на езика, културата и обичаите на българската общност в Украйна ще бъде най-добрата гаранция за това, че българското национално малцинство и в бъдеще ще продължи да играе ключова роля за сътрудничеството на Украйна с България.

Още повече българското малцинство в Украйна не разполага с български училища, за разлика от унгарското, румънското и полското етническо малцинство.

Предварително изказваме своята признателност за проявяване патриотизъм и съпричастност към това общобългарско и национално дело!

д-р Георги ДИМОВ
Председател на патриотично движение „Народна сила“

Политиките ни си изгради навик да ползват датите 3 март, 6, 9 и 22 септември, за да прикрият собствените си комплекси. А около Деня на Европа – Ден на победата за Русия, се включват политкоректни всезнайковци на история по пропагандните версии на Вашингтон, Брюксел, Лондон, Берлин или туземски грантови угодници. За Русия и нейните съюзници ВСВ остава свещената Велика отечествена война. Москва и симпатизантите ѝ, отстояват съветската теза за решаващата роля на Червената армия при капитулацията на нацистка Германия. И че ако не е бил Денят на победата, нямаше да има и Ден на Европа. Новите опорни точки от Вашингтон и Берлин се базират на „решаваща роля на Западния фронт във ВСВ спрямо Източния“, на всестранна военна и икономическа помощ за СССР от САЩ и Запад, на съветската неблагодарност за т.нар. *lend-lease* и пр. известната досега пропаганда от предходната Студена война.

До разпадането на Източния блок информационните ресурси и канали в него бяха **тотално узурпирани**. Тъй като „Историята се пише (и манипулира (б.а.) от победителите“ и тогава обаче са съществували **англосаксонска** (в САЩ, Обединеното кралство) и **галска** (френска) интерпретации. Огромен обем архивни единици засягащи ВСВ лежат вече 75 години в архивите на САЩ, Русия, Великобритания, Франция и други държави, дълбоко засекретени и недостъпни досега за изследователи и граждани. Т.е. **победителите явно не желаят светът да науча за истинската им, активна**

Д-р Огнян Гъргов, с л.д.р. посланик, член на БДД **роля и отговорност в разпадането на войната.**

За вината, престъпленията и злодеянията им, за техните пропуски, грешки, гафове и заблуди.

Премамам тезата, че корените и на двете световни войни през м.в., са заложени в потресаващия страх на „великите сили“ пред „огромния интелектуален и индустриален потенциал на германската нация, в маниакалната им решимост да не допуснат Германия да се съобие с евтини ресурси и в отчаяната им решителност да ѝ попречат на абсолютно всяка цена да го стори“. В германската орбита тогава са Япония, Италия, Унгария, Румъния, България, Финландия, Словакия, а Райхът разполага с ресурсите на Австрия, Бохемия и Моравия. Англосаксонската и галската пропаганда по всякакви начини се стремят да прикрият зловещата си роля в световния мир и да прехвърлят цялата вина върху СССР, Германия (особено активни са галите по отношение на Берлин) и загиналите, които не са в състояние да се защитят.

ИСТОРИЯТА - НАЧИН

Размисли относно „новите“ англосаксонски прочити на Втората световна война

Но статистиката за приноса на Източния и Западния фронтове за капитулацията на Берлин е повече от категорична: докато ежедневните човешки жертви в САЩ във ВСВ са 375-385 души по различни данни, тези на СССР надхвърлят 16 500. С 26 милиона жертви от 60-те млн. загинали през ВСВ! По-късно, обособяването на про-ветския блок не става без съгла-

сието на западните съюзници. Привържениците на новия исторически прочит не коментират, че сегашните наши съюзници възразяват „свенливо“ с няколко протестни ноти против съветските танкове през 1956 г. в Унгария и не се наемат практически за предотвратяване на окупацията на Чехословакия през 1968 г. Задоволяват се само с кратки устни обяснения пред

своите поддръжници в Будапеща и в Прага, че Унгария и Чехословакия са в съветската зона на влияние (акад. Г. Марков). След 9 май 1945 г. СССР налага в Централна и Източна Европа „народно-демократични“ режими, последвани от комунистически, т.е. създава си санитарен идеологически кордон. За политико-идеологическите различия на Русия със САЩ и съю-

В новия прочит на историята, актуализаторите, отстояващи англосаксонската версия, тактично пропускат, че пактът Молотов-Рибентроп от 23.08.1939 г. е предшестван от двустранни спогодби за ненападение на Германия с Полша (от 1934 г.) и с други няколко европейски държави.

От стр. 9

Експлоатиране без мисъл за умре, без разум и милост.

Цели народи бяха пренесени в Европа и САЩ, за да слугуват и работят почти безплатно, за да живеят добре, тези, които са измислили демократията и задължават всички народи да я обичат, зачитат и да ѝ се радват.

Можем всякак да обясняваме събитията в САЩ и Франция; сигурно много са причините, които ги предизвикват и те не са никак лесни за анализ и обяснение. Измежду евентуалните причини ще посоча и възможността тези, които много пъти досега са организирани в различни точки по света (спомнете си Чехословакия, Полша, Украйна) подобни безредици, наричани ту „цветни революции“, ту „майдан“, ту нещо друго, сега са се самозадействали, за да покажат силата си и, за да вземат нещата в свои ръце. Защо то по-добре от всички знаят, че с демократията е празна дума и

„къща не храни“. А на всичко отгоре властта започва да се изпълзва и се налага да я държи „здрава ръка“. Струва ми се, че тази възможност е реална и не бива да се изключва!

Но главната е в това, че **демократията е неизлечимо болна.**

В нея вече не вярват. Само безумец и спекулант днес би казал, че „нищо по-добро от нея не е измислено“. Защото тя изобщо „не е добре измислена“, чисто и просто в основата ѝ лежи интересът на тези, които я използват, за да владят обществата и държавите. В нея нагло се проявява социалното лицемерие, което повече не може да бъде понасяно. Нека попитаме защо не позволяват на чернокожите в САЩ и на африкан-

ските преселници в Европа да се възползват от демократията, да имат свои „американски мечти“ и да се чувстват като хора? Нали те са ги накарали да повярват във фалшивите им думи и са ги излъгали да се преселят, за да живеят богато. А пък са им дали да вършат черната работа, от която изгнчените робовладелци и демократи се гнусят и срамуват.

Знам, че ще ми възразят с нещо от рода на „виждал ли си какво правят черните, как се държат, колко са некултурни, диви, арогантни“. Виждал съм, но аз не твърдя като тези, които ми възразяват, че демократията е нещо добро. И знам, че тя не гарантира нито права, нито работа, нито свобода по един и същ начин на всички. Защото ги е отредила за „сви-

те хора“. Но щом иска да не се бунтуват срещу нея, нека изпълнява обещанията си и да престане да лъже!

Малко вероятно е бунтовете радикално да променят САЩ и Европа, защото са стихийни, нямат авторитетен лидер, целите им са твърде общи и гневно формулирани, лозунгите им са банални и отдавна изтъркани. Липсва и реален политически субект със своя идеология и програма, който да поведе недоволните. Ще добавя, че

не е налице и революционна ситуация,

за да очакваме бунтовете да прераснат в социално-политическа революция. А и въпросната демокрация е все още способна да се справи, при това

жестоко, с опитите да бъде дискредитирана и отхвърлена. Затова сега участниците просто ще освободят натрупалата се у тях енергия на недоволство. Буржоазните държави все още притежават достатъчен ресурс, за да потушават подобни бунтове.

Но ако сега недоволството не успее, то утре или в друг ден ще триумфира с историческа победа. Историята работи за него. И ще го канализира, ограмоти, култивира и ще му придаде политическа идея и идеология, за да сложи край на буржоазното лицемерие и несправедливост. В това не бива никой да се съмнява.

Още повече щом демократията е неизлечимо болна и времето ѝ е изтекло.

НА УПОТРЕБА

зници вече писах. Сравним документалната изложба в Руския културно-информационен център, първоначално обявена под наслов „75 години от освобождението на Централна и Източна Европа (ЦИЕ) от нацизма“ и Декларацията на вършините минава на САЩ, заедно с 9 държави-членки на ЕС и НАТО от „Нова Европа“. България е „разпределена блоково“ - по инициатива и със съгласие на Чърчил, (в замяна на Гърция) и на САЩ.

В новия прочит на историята, актуализаторите, отстояващи англосаксонската версия, тактично пропускат, че пактът Молотов-Рибентроп от 23.08.1939 г. е предшестван от двустранни спогодби за ненападение на Германия с Полша (от 1934 г.) и с други няколко европейски държави. С основание новаторите осъждат в многоотражени книги и мейнстриймовите медии СМРАД (средства за масова реклама, агитация и дезинформация), анексията на Западна Беларус и Западна Украйна по силата на пакта Молотов-Рибентроп от СССР. Но премълчават, че впоследствие Варшава получава от Сталин, с цената на живота на 470 хил. съветски жертви - 1/4 от Германия (Силезия, Померания, Прусия, в т.ч. Вроцлав (Бреслау), Гданск, Зелъона гур, Легница, Шчечин; гр. Клодзко, оспорван с ЧСР); Окупирана Литва също не върна предоставените ѝ от Сталин Вилнюс и Клайпеда (пруския Мемел); Румъния – Трансилвания. На Чехия бяха върнати Судетите и Щецин, на Словакия и Унгария - Задкарпатците.

Казусът „България – Южна Добруджа“ обаче не е аналогичен.

Постъжението на българската дипломатия е в резултат на успешни и навременни демарши в Берлин, Москва, Будапеща, дори в Лондон и Париж. България е изволявала от чисто морална гледна точка изконно своята Южна Добруджа и с цената на десетките хиляди убити и ранени в Отечествовата война (1944-1945 г.), без да бъдат признати като съюволяци. Пушечно месо, по решение на „великите сили“ в антихитлеристката коалиция? Другите щети и поуките от ВСВ за нас също не са радостни:

1. Сбогува се с мечтата за териториално обединяване на историческото българско землище в Повардарие, Беломорието и Западните покрайнини.

2. Записа в трагичния мартиролог няколко хиляди цивилни човешки жертви, както и разрушения от бомбардировките на САЩ и Великобритания над София и още 25-26 български селища.

3. Инкасира, въпреки поддръжането през годините на войната на дипломатически отношения без прекъсване, война и окупация от страна на СССР.

4. Като съюзник на Райха, получи товара на тежки репарации.

5. В СССР беше преследвана българската диаспора. Там, във финала на студената гражданска война, са избити

мент, с който се гордеем!

Англосаксонската пропаганда (АСП) е доста крайна. Още през 90-те години на м.в., беглецът от ГРУ Виктор Резун, обвини в своя книга СССР, че подготвял война с начало - юли 1941 г., но Хитлер изпреварил Сталин. Същевременно обилно е лансирана тезата, че всички значими заводи в Съветския съюз са построени от САЩ и Запада; че Хитлер нямал нужда от Русия, а от Украйна (житницата), от Крим и Кавказ (нефт). Коментират се нашироко етническите разселвания из СССР; насилствения мобилизации и, разбира се, пианството, в т.ч. във вой-

чителността на САЩ.

Всички възможни гладомори в СССР се приписват на „бошевиците в Кремъл“. За ролята на антируски геополитически таран се агитира най-целенасочено и успешно в Полша, Балтика и Румъния. Резултати от антисъветската и антируската пропаганда сред по-младото поколение управленци, са налице напр. в Прага. На възраст под 40 години са кметът на Прага (от партия „Пирати“) и районните кметове на Прага 6, Дейвице и Прага 11, Ржепорице, които инициираха, а общинските съвети решиха, да смъкнат статуята на маршал Иван Конев, освободителя на Прага

Детски радости

като определя се като сатрапско управление на Сталин; както и безсмисленото жертване на човешки животи. Премълчават се фактите за разтурването на Коминтерна през 1943 г.; за „избирателните“ бомбардировки в Германия и Европа; разрушенията над България; сриването на Токио от САЩ; атомните бомбардировки над Хиросима и Нагасаки и стотиците хиляди невинни жертви на атомните взривове. Премълчават се хвърлянето на взривяващи се детски играчки над София и дори този факт „се опровергава“ след като свидетели на тази англосаксонска „хуманност“ не останаха. Не ми е известно и дали президент Радев е окачил в кабинета си портрета на героя-летец Списаревски (от 2009 г. полк.), както му бях препоръчал писмено на 13.10.2016 г. За българските пропагандни наемници не искам и да питам дори, защото знам, че и дума няма да споменат за подвига на съзнателно пожертвалия живота си легендарен пилот.

Премълчавайки, че са „харизали“ Централна и Източна Европа на СССР, нашите англосакски „партньори“ се хвалят, че са спечелили двете световни войни, както и Студената война, и превъзнасят изключо-

през 1945 г. В замяна на това увековечиха с паметна плоча ген. Власов, разстрелян като предател на СССР, макар че по времето на Пражкото въстание части на РОА са се били редом с въстаналите пражани. Руското посолство в Прага реагира остро, но дори чешкият президент Земан не успя да предотврати решението за поставяне на паметна плоча на власовци, превърбувани от немците. Отделно община Прага наименува с № 1 паркинга срещу Руското посолство, на площад „Борис Немцов“, който трябваше да стане и адрес на посолството под № 1, защото Немцов бе считан за отявлен несимпатизант на В. Путин. Последвалят протест не бе зачетен и посолството обяви за официален адрес входа на консулската служба откъм една от двете пресечни улици. Издателството бе очевидно.

За пропагандно насочване в желана посока при формирането на индивидуалния мироглед от години се използват медиите, вкл. СМРАД, шоу спектаклите, художествената и научно-фантастична литература, ТВ каналите, кино- и изобразителното изкуство, статии. В литературата, кино- и театралното изкуство, т.нар. творческо въобра-

жение, е много удобно оръжие, дори за преработване, преиначаване и спестяване на истински събития и факти. Пример - филмовият сюжет „Годзила“. В японската версия на филма от 1954 г. чудовището Годзила се появява вследствие на бомбардировките над Хиросима и Нагазаки през август 1945 г. В следващ римейк от 1998 г., продукция на САЩ, Годзила е мутирал гушер от района на Френска Полинезия, където се провеждат ядрени опити от френската армия. Чудовището достига Ню Йорк, наставя се в тунелите на метрото и се приготвя да снесе яйца в залата „Медисън Скوائر Гардън“. В нови версии от 2016 г. и 2019 г. САЩ спасява света от чудовището и врагове на човечеството. Не изключвам при „овадяването на темата“ сред враговете да се появят вездещите агенти на ГРУ. По-важна в случая е мисълта на един древногръшки мислител: „Знанието не е направило никога по-умен“.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Мария БЕЛОНЕВ
Проф. д-р Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.и.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ик. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД
Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтяба“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG6F
Примат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приложен редакционно на 12.06. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ТЕМАТА ОСТАВА ОТКРИТА

Минчо МИНЧЕВ

Поезията може да има различни лица. И формата да няма значение. Шекспир е писал сонети, Омар Хайям – рубаи, а може би всеки японски самурай, под разцъфналите вишни, пред острието на честта и на меча, на границата на живота и смъртта, е разказвал суровата си душа в хайку.

Още по-назад във времето, слепият Омир, в сложната поетична стъпка на хекзаметъра, е извайвал своите песни за богове и богоравни. Но първо е сверявал сърцето и ума си по камертона на музата на поезията, преди да разкаже на вечността за „гибелний гняв на Ахила, синът Пелеев“.

Към по-кратките, но не толкова трудните и съдържателни форми, са се обръщали и мнозина български поети. Близкия на сърцето ми Андрей Германов, след като написа „Ранена патица в лагуната край Марица“ и ни дари с прозрението, че „най-страшна е сачмата, която не убива, а ранява“, след като в „Изсичането на Лонгоза“ записа страшната правда, че заради глуда „човек посяга и на красотата“, а на друго място разказа драмата на „Оцелелия от Термопилите“, остави като неизменен обект на възхищение за поколение поети от 70-те години, своите „Четиристийшия“. Малцина се осмелиха да го последват. Борис Христов се заканваше да изпра-

ви гънките на валдохорната с тягостната въздишка на своята тръпна душа; Таньо Клисуров надмогваше спомена за „Големите грехи“ от своята юношеска младост и изповядваше тайната си мечта да бъде знаменит. Паруш Парушев подканяше: „Хайде, моя душо, да вдигнем платната!“ Неделчо Ганев обаче, призоваваше: „Спрете Земята да се върти! Искам да слеза в Чирпан!“

Парадоксален в своя изказ, синтезиран в образното си мислене, той вървеше като в „внедорожник“, както биха се изразили руснаците, отвъд утъпкания, но благодарен път на традицията, на ритмиката, и познатите, и признати форми на стихосложението. Мнозина от големите – като Константин Павлов и Иван Динков, макар и перпендикулярни в своите поетични светове, намираха, всеки сам за себе си, онези императиви на неговата поезия, която сама заявяваше и ограждаше своята самобитна територия. „Каратите на таланта“ – органични или синтетични, за тях нямаха значение. Словото можеше да блести и като слюда, и като люспица златна, в неизбродимия пясък на думите.

Духовният свят на поетите и на поезията преживя своя драматичен синкоп някъде в началото на 90-те. Заглъхнаха трелите на вечерния тропет на Борис Христов, които събираха като на вечерна проверка многогласния строй на различинната рота поети. Старите собственици на някогашния публичен дом си възвърнаха сградата на ул. „Ангел Кънчев“ 5. Опустяха редакциите, опустя и прочутото кафене, което някои саркастични гласове, още преди разрухата, бяха нарекли „Сивото поточе“. По-

етите заживяха поединично. И разделено. Нямахме вече шумните и едновременно с това съсредоточени и смислени компании и разговори. Нямахме запои, нямахме и закани, че със слово ще променим този свят към добро. Или поне не се чуваха.

Животът, разбира се, предяви своите нови норми, нови изисквания и нови ценности. Но някак друг, непривичен бе запевът на неговия камертон, а поетичните гласове, които го следваха, бяха в някаква друга, също тъй непривична и неособено мелодична, гама. Пак имаше „талантливи“ и „посредствени“, но го нямахме неистовия Джагаров, който можеше със щедро сърце да пришие крила на едно цяло поетично ято. Отиде си и Здравко Петров, който от висотата на своята критическа възискателност можеше да постановява: „Той пише слабо, но това е неговата особеност!“ Без тях и без мнозина други, някои загубиха ориен-

направо: „Бате Минчо, бе, ти се оказва много неориентиран човек! Преди те преследваха като фашист, а сега те гонят като комунист!“

Мълчах. Какво да му обясняваш на такъв? Че истината и правдата, и преди, и сега, винаги са били недолюбвани ли? Или че ако имаш характер да ги отстояваш, в едно със собствените си критерии за дълг и чест, друга съдба не можеш и да очакваш!... Казах си наум: „И не опаривай, глупца!“ И продължих, както си знаех.

Но да се върна при Деката, както по свойски наричахме Неделчо Ганев – „внедарожникът“, с неизчислените карати на таланта. Демокрацията и него го запиля някъде по белия свят и дълго нито се виждахме, нито се чувахме. Оказа се обаче, че „инерцията на земното въртене“, го е стоварила някъде по-далече от Чирпан. Кондисал е в Несебър, в почивния дом на

ва поет, дори когато длъжността, която заема, някой, като мен, нарочно изписва с главна буква. И то не защото масата му, както и преди, все така не е празна. Не и защото гъстото, като кръв, чирпанско вино не се е спряло да се лее. Просто Деката си е същия – широк на жестове, на параболите и образи, които излизат извън ударените и неударените срички на живота и на стихосложението.

Не зная, случайно или не, но в дните около Денят на Русия – 12 юни, той ми позвъни по телефона: „Изпращам ти, казва, едно особено стихотворение. Ще ти кажа само финала му: „Русия има втора империя – Матушка Рус!“ – И затвори слушалката.

Няма да правя и опит за критически анализ на разностишията на Деката. Доколкото схващам това е неговият Неделчоганевски несиметричен отговор на тревожно избуяващата русофобия, поливана щедро със зелени пари и нарочни инструктажи. И въпреки това, съкровения израз за опора на народа ни си остава Русия. И на света. Нещо повече, благодарен съм му, защото без неговият словесен взлом, все щях да отлагам за по-после тези инак нестройни и разхвърляни мисли за поезията и поетите, както и за другото, духовното измерение на света, в който живяхме. И в този, в който живеем сега.

Разбира се темата не е открита, но сега нека прочетем асиметричния поетичен отговор, който дава Деката на онези, които се опитват да ни внушат, че трябва да гледаме с ненавист към Русия. Не го допълвам, но ще кажа и аз като капитан Петко Войвода на Стамболов: „Няма тояга, която да избие Русия от сърцето на българина!“

тир, други правилно изчислиха конюнктурата, а някои вписаха имената си в черния херостратовски пантеон, от който няма излизане.

На пишещия тези редове, един събрал по перо, му го рече

„Арсенал“. И както научих тогава, като управител! Отначало си помислих, че е от онези „управители“, които управляват барьерата на паркингите, но се оказа, че Неделчо е Управител с главна буква. Поетът обаче си оста-

АПОТЕОЗ НА РУСИЯ

Неделчо ГАНЕВ

Наполеон.
Французите жигосват с клеймо „N“
пленените гренадири.
Руснакът отива на дръвника
и отсича ръката си.

Обоза с оръдията спира,
пред зейналата яма на пътя.
Петстотин гренадири лягат в пропастта.
Войската минава, по жив мост.

Качват Кутузов на бял кон.
Белият кон, прави ход на В:6.
Шах!

Губи Москва.
Печели Русия!

На редута край Плевен,
набучен на щикове,
вдигнат на пирамида,
майор Горталов, разжалва Смъртта.

Край Стара Загора
Самарското знаме
забито в небето
трепти.
Избухва сърцето на
поподполковник Калитин.
С генералските еполети на дълга и честта
през историята крачи
Свободата.

Синът му е в плен,
но Сталин,
не сменя редник за генерал.
Голгота е цяла Русия!

С тяло затваря амбразура
Матросов.

Куришумите го разкъсват.
Възкръсва, преди да умре.

„Освобождавам затворника
Сергей Корольов,
излежал е десет години в лагер на Колима“.
Подпис – Лаврентий Берия.

„Назначавам за главен конструктор
Сергей Корольов,
създател на ракетната техника
и космонавтиката в СССР“.
Подпис – Йосиф Сталин.

Егоров, Кантария, лейтенант Берест...
вдигат победното знаме над Райхстага.
Гагарин го забива в Космоса!
Русия има втора резервна империя,
Матушка Рус!